

bivirkning. Vi håber bestemt, at de etablerede partier har et demokratisk sindelag, og at dette demokratiske sindelag vil slå igennem, sådan at dette forslag kan få en positiv behandling.

Jeg synes også, jeg kunne høre, at smilet vandt terræn denne fredag eftermiddag, så jeg er begyndt at tro på, at det lykkes.

Torben Rechendorff (KF):

Altså, jeg kan forstå, der breder sig en bekymring om, hvorvidt jeg nu har tilsluttet mig forslaget eller ikke tilsluttet mig forslaget.

Derfor vil jeg bare sige, at det, jeg gjorde opmærksom på, var, at hvis jeg virkelig skulle kunne komme i besiddelse af argumenter, der viste mig, at dette var et problem, var jeg villig til at se på det.

Derfor skal jeg for god ordens skyld sige, at debatten ikke for mig har afsløret, at der er noget problem.

Jeg har lyst til at spørge fru Jette Gottlieb: Hvis det ikke er et argument, at jeg med al respekt må sige, at mindre grupperinger som Enhedslisten, Kristeligt Folkeparti og andre har klaret det her og for Kristeligt Folkepartis vedkommende just klarede det på mindre end fem måneder, hvad er så egentlig et argument?

Jette Gottlieb (EL):

Det, der er forskellen på f.eks. Kristeligt Folkeparti og de andre strømninger og politiske bevægelser, der måtte opstå i fremtiden, er, at Kristeligt Folkeparti havde og har en etableret organisatorisk struktur med lokalafdelinger og et etableret system med kontaktnet og al den slags ting, som gør, at det er muligt ude i lokalområderne at etablere hele indsamlingsproceduren. Det er det, der har gjort det muligt for Kristeligt Folkeparti.

Dertil kommer så den bevågenhed, de havde i kraft af, at de allerede havde været i Tinget før. Det er det, der gør det - i modsætning til nye bevægelser, som vil have det at kæmpe imod, at de har ringe adgang til pressen, at de er relativt ukendte, og at de altså skal etablere noget landsdækkende uden at have et landsdækkende organisatorisk apparat. Derfor er der en forskel.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Nej? Jamen det er så dejligt med markeringer, når man vil have ordet. Indenrigsministeren.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg havde markeret.

Jeg blev af hr. Poul Nødgaard spurgt, om jeg støttede det forslag, vi behandler nu. Det fremgik vist af mit indlæg, at jeg ikke støtter, at man skal udvide fristen til to år. Det ville jeg finde for vidtgående og i virkeligheden også en smule unyttigt.

Men det, jeg gav udtryk for, var præcis, hvad flere andre har været inde på i debatten, nemlig at hvis det viser sig, når vi nu får det ordentligt kortlagt under udvalgsarbejdet, at det faktisk er et problem, er jeg bestemt villig til på regeringens vegne at overveje, om vi kunne finde et snit, der sagde halvandet år, eller hvor det nu vil være rimeligt at lægge det.

Jeg vil godt begrunde, hvorfor jeg synes, at vi bør gøre os den overvejelse, når og hvis problemet er identificeret, nemlig, at jeg ser en grundlæggende forskel i det, der nu eksempelvis er sket med Kristeligt Folkeparti. Jeg synes egentlig, det er ganske indlysende, at et meget velorganiseret parti som Kristeligt Folkeparti ikke behøver så lang tid til at samle underskrifter og få dem godkendt og sendt videre i systemet. En af forskellene er jo, at de har et partiapparat, de har en organisationsvanthed, som selvfølgelig langt overstiger, hvad man finder i nye bevægelser, der er undervejs.

Jeg glæder mig til den 20. februar at modtage fra Kristeligt Folkeparti de underskrifter, der er indsamlet, men vil godt benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at deres situation ikke er umiddelbart sammenlignelig med nye bevægelses, nye partidannelsers. Det er med de briller, jeg synes vi skal overveje det lovforslag, der er fremsat.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Når jeg tager ordet igen, er det, fordi jeg synes, det er, som om både den konservative ordfører, hr. Torben Rechendorff, og indenrigsministeren må befinde sig i en helt anden verden, et helt andet samfund end det, jeg beskæftiger mig med, det, jeg går rundt i til daglig.

Jeg synes, det er fantastisk, at man kan sige heroppefra, at nu må vi jo under udvalgsarbejdet se, om der overhovedet er noget problem. Hvis man læser aviser, hvis man følger den debat, der er omkring nye bevægelser, der ønsker at opstille til folketingsvalg, når man følger den debat om, hvad det koster - op til flere hundredtusinde kroner - blot at stable de første